

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ἄνθρωπος καὶ γυναίκα.

Ἄνθρωπος εἶναι δυνατός· ἡ γυναίκα ὄρατα. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τόλμην καὶ πεποιθήσιν· ἡ γυναίκα δειλίαν καὶ μετριοφροσύνην. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μέγας, ὁπότεν ἐνεργῆ· ἡ γυναίκα, ὁπότεν πάσχη. Ὁ ἄνθρωπος λάμπει εἰς τὴν ἀγοράν· ἡ γυναίκα εἰς τὸν οἶκον. Ὁ ἄνθρωπος δὲ μιλεῖ ἵνα πληροφορηθῆ· ἡ γυναίκα ἵνα πειθῆ, καὶ ἡδύνη. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τραχεῖαν καρδίαν· ἡ γυναίκα μελανήν, καὶ τρυφεράν. Ὁ ἄνθρωπος ἐμποδίζει τὴν ἀθλιότητα· ἡ γυναίκα ἀνακουφίζει αὐτήν. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐπιστήμην· ἡ γυναίκα φιλοκαλίαν. Ὁ ἄνθρωπος κρίσιν· ἡ γυναίκα εὐαισθησίαν. Ὁ ἄνθρωπος θέλει δικαιοσύνην· ἡ γυναίκα ἔλεος.

Φιλομαθεῖα τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Ἑλλάς ἠγάπησε πάντοτε καὶ ἐτίμησε τὴν σοφίαν καὶ δημοσίαν καὶ ἀτομικῶς. Εἰς τὴν Ῥώμην ἦσαν ναοὶ τῆς τέχνης, ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς σοφίας καὶ τῶν μουσῶν Πτωχεῖα δὲ, καὶ περιφρόνησις, καὶ ἀμάθεια, καὶ προλήψεις, καὶ δεισιδαιμονία, δὲν ἠδυνήθησαν τοσοῦτους αἰῶνας συναγωνιζόμεναι νὰ ἐξαλειψῶσι τὸ προγονικὸν τοῦτο καὶ ἐμφυτον αἶσθημα τῆς φιλομαθείας, οὐδ' ἔλλειψάν ποτε, ὡς εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, νὰ ἐκλάμπωσι σπινθήρες ἐκ τοῦ σκότους. Β α μ β α ς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι γυναίκα κ' εἰς ἔνδοξόν ποτε ἀνήθλον θρόνον
Μὲ τῆς ψυχῆς τὰ θέληγτρα καὶ τῆς μορφῆς μου μόνον.
Σκληρὸς ἄνθρωπος τὸ γένος μου ζητῶν νὰ καταστρέψῃ
Ἦτο ἔγγυς ἄνευ ἐμοῦ τὰς δάφνας μου νὰ δρέψῃ.
Πλὴν τώρα, φίλε μου μικρὲ, ἂν μὲ διχοτομήσῃς,
Ἄμέσως μεταβάλλεται ἡ πρώτη μου ἡ φύσις.
Καὶ ἐν ἀρχῇ ἡ πρόθεσις ποσῶς δὲν σὲ πειράζει,
Ἄλλ' ὡς θηρίον ἄγριον ἐν τέλει σὲ τρομάζει.
Χ ρ υ σ η ῖ ς Μ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῦ καλεῖται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μάχιμα καὶ διατί;
2. Ποῦ καλεῖται λόγος καὶ διατί;
3. Ποῦ καλεῖται ἀκόπτρον καὶ διατί;

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων (φύλλον Φεβρ.) ἐδημοσιεύθη, ὅτι ἡ Ἐφημ. τῶν Παίδων ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαίδευσως.

Ἡ Ἐφημ. τῶν Παίδων ἐζήτησε παρὰ τῆς καλῆς Συναδελφου τῆς νὰ δημοσιεύσῃ τὰ περὶ τοῦτου ἐπίσημα ἔγγραφα.

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ Μαρτίου ἡ Διάπλασις παρέπεμψεν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2985, 3118, 4064, καὶ 4209 ἐγκυκλίους.

Ἡ Ἐφημ. τῶν Παίδων εἰς τὸ φύλλον τοῦ Μαΐου ἀπήντησε λέγουσα, ὅτι αἱ ἐγκυκλίαι ἐκεῖναι οὐδὲ γὰρ λέγουσι περὶ τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων.

Εἰς τῶν συντακτῶν τῆς Διαπλάσεως διὰ μὲν τοῦ Τηλεγράφου, γράφει «εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ὑπου-

ργείου ἐπισηναπτομένη καταλόγῳ δὲν ἀναφέρεται βήτῳ ὅτε ἡ Ἐφημ. τῶν Παίδων, ὅτε δ' Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτε ἄλλα ἔργα τοῦ Εὐαγγελικοῦ Καποποθάκη.»

Ἰσα, ἴσα αὐτὸ τοῦτο διαχυρήσθημεν καὶ ἡμεῖς, καὶ θὰ ἐκλείομεν ἐνταῦθα τὴν συζήτησιν, ἂν δὲν προσέθετε τὰ ἐξῆς:

Ἡ Σύνοδος δὲν τὰ ἐμποδισε, διότι, ὡς ἐξέδοτο τὴν ἐαυτῆς ἐγκύκλιον ἠγγύει πάντα τὰ ἔργα, τοὺς κακούργους σκοποὺς κ.τ.λ. τοῦ κ. Καποποθάκη.»

Ἀλλὰ δύνανται τοῦτο νὰ ἦναι ἀκριβές, ἀφοῦ δὲ μὲν Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς ὑπῆρχεν εἰς κυκλοφορίαν 20, ἡ δὲ Ἐφημ. τῶν Παίδων 10 περίπου ἔτη πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐξεδόθη ἡ Ἐγκύκλιος ἐκείνη;

Τελευταῖον εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἀπριλίου ἡ Διάπλασις λέγει: «Τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάκτου τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων ζητηθέντα ἔγγραφα Ἐδημοσιεύθησαν διὰ τοῦ ἈΤηλεγράφου τῆς 18 Ἀπριλίου (ἀριθ. 971.)!!

Τώρα οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται καὶ φίλοι δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ τοῦτου ἀφ' ἐαυτῶν.

Εἰδοποιήσεις.

Οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων εἰδοποιούνται, ὅτι μία στήλη τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Ἐφημ. τῶν Παίδων πολλὰκις ἐρανίζεται διὰφορα τεμάχια, — τὸ Παίδικὸν μέρος, ὠρίσθη διὰ δημοσιεύσεως, ὁποίας παιδιὰ ἢ κοράσια νεώτερα τῶν 16 ἐτῶν ἤθελον σταλεῖν εἰς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ. Ὡς ἀπαραίτητοι ὅροι πρὸς δημοσιεύσιν τοιούτων ἀρθρῶν εἶναι οἱ ἐξῆς:

1. Νὰ ἦναι σύντομα, τὸ πολὺ ἕως 15 ἀράδες τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων.»
2. Νὰ ἦναι καθαρογραμμένα.
3. Νὰ ἦναι ἔργον αὐτῶν, τῶν ὁποίων φέρουσιν τὰ ὀνόματα.
4. Νὰ μὴ περιέχουσιν ἀπρεπῆ πράγματα.
5. Ὅτι, θέλει κάθε παιδί καὶ κοράσιον δύνανται νὰ γράφῃ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀστὴρ δημοσιεύεται πᾶσαν ἐβδομάδα, τοὐλάχιστον 15 παιδιῶν τὰ ἄρθρα θὰ δημοσιεύωνται δι' αὐτοῦ κατὰ μῆνα. Ἐμπρὸς λοιπὸν μικροῦ μου φίλοι καὶ φίλαι. Ἄς ἴδωμεν τὰ προϊόντα τῶν εὐφυσῶν κεφαλῶν σας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους πέντε ἐκ τῶν γραφάντων τὰ καλύτερα ἄρθρα θὰ λαμβάνωσιν ἐν δῶρον κατ'ἀλληλον τῆς εὐφύιας τῶν.

— Ἀστὴρ Ἀνατολῆς περιοδικὸν ἐβδομαδιαῖον μὲ φέριαις εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων (22 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς εἶναι μόνον 6 δραχμᾶς τὸ ἔτος.

Τὴν ἐφημερίδα ταύτην θὰ εἴρωσιν ἀληθῶς κατ'ἀλληλον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν.

— Ἡ λύσις τῶν αἰνιγμάτων πρέπει νὰ ἦναι εἰς χεῖρας τῆς Διευθύνσεως εἰς τὰς 15—16 ἐκάστου μηνός,

— Ὅστις κάμει 5 συνδρομητὰς εἰς τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων λαμβάνει ἐν φύλλον δωρεάν· ὅστις δὲ 20, τὸν Ἀστὴρα τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ ἕν ἔτος.

— Μέλλον ν' ἀπουσίασῃ ὁ συντάκτης ἐπὶ τινα χρόνον, καὶ ἐπιθυμῶν, ὡς πάντοτε, οἱ συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων νὰ ἔχωσιν ἐγκρίτως τὸ ἀγαπητόν των φύλλον, ἐθεωρήθη καλὸν νὰ δημοσιεύθῃ τὸ φύλλον τοῦ Ἰουνίου πρὸ τοῦ συνήθους χρόνου· ὅθεν ἡ λύσις τῶν αἰνιγμάτων ἀναβάλλεται εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰουλίου.